

направенъ като гърне, кое, строшено веднѣжъ, не може вече да са прѣправи. Сичкитѣ наши работи зависятъ отъ назе си; на вѣдѣто потеглимъ, тамъ и отиваме. Добрий човѣкъ може да стане лошъ, а лоший — добъръ, стига да иска. Когато решимъ вече да трѣгнемъ у добродѣтелния пѣтъ и да са заловимъ наздраво да правимъ се добри работи, не трѣбва да са повращаваме назадъ: направи ли първата стѣпка, втората ще бѣде по-лесна . . . .

За това, братия, най-сгодното врѣме за нашето покаяние прѣзъ тѣзи постни дни, Св. черква, като една грижлива майка, е отрѣдила да са прибираме тука на богомолство, да поразмислямъ за себѣ си, за нашето, думамъ, душевно спасение; послѣ да взлѣземъ съ братска любовь, съ християнско съгласие и да са сприкажемъ за извършването на нѣкои добри и общеползни работи. Трѣбва ли да прѣкарваме и това врѣме току тѣй, както и другитѣ дни, безъ да помислимъ що ни е потрѣбно за душата? Не, не! нека да са ползуваме отъ божитѣ добрини, за да ни не бѣде отсѣтнѣ тѣжко. Дай Боже съкиму изъ насъ добъръ умъ и чиста съвѣсть. Аминъ.

СЛОВО

На Връбница.

*„Не бой са дъще сионова, твой
„царъ иде и ти носи спасението.*

Прославяй и весели са, църковъ Христова,